

: 47

עין משפט
נר מצוה

עוד א מ"י פט"ו מהל' שבת
הלכה ב שבת לאורן סה
עושים א"ח ס"י רנב ספיק
ע"ה ב מ"י פ"ה מהל'
מעשר הלכה טז
ב ג מ"י פ"ט מהל' שבת
הלכה כו שבת לאורן סה
עושים א"ח ס"י רנב ספיק
11

2A ד' ה' ת"י שם הלכה מא
 וכתב שם טושי"ע א"ח
 ס"י שא סטף יב:
2B ד' ת"י שם הל' כב
 טושי"ע סטף יב:
2C ד' ת"י פייב מהל'
 טומאת זיכלין הל' ג:

תורה אור השלם

וְכִי יִהְיֶה מִיָּסִים עַל אֶרֶץ תְּפִלָּה
מִגְבֻּלָתָם עָלָיו שְׂמָא דְּוָא
לִכְבֵּ: וְיִקְרָא יָא לֹחַ

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה ואם ילך וס' ד' מאיר אם היתה שבת הוציאו כסיו: (ב) ד"ה כל ס' אפי' דלאנלי מסיק דו משום:

גליון הש"ס

וְכֵן כָּל אֲחֵי שִׁמְעוֹן וְכֵן
 עָלֶיךָ לִקְרֹן כֹּד עֵינֶיךָ מִדֵּי
 וְנִמְנָךְ: וְכֵן דִּהָ אִמִּי אֲבִי
 וְכֵן דִּהָק בְּהוֹצֵאת וְכֵן עֵי
 מִצִּיּוֹן לֹא עֵינִי תִּהְיֶה אֵלֶּה
 אֲמַר אֲכִי: דִּהָ אֵלֶּה לֹא
 וְכֵן דִּהָק בְּיִשְׁרָאֵל בְּכָלֶיךָ
 מִתְּחִלָּה שִׁמְעוֹן לִמְלֹךְ תִּהְיֶה
 דִּהָ מִתְּחִלָּה

רַב נָסִים גָּאון

יבא אמר היא גזירה וזקן
לגזור גזירה לגזירה.
למה היא הוציאה פסוק
נזקין פסין (שמות) זו גזירה
לימלא חזי ליה לאביס
מיקללל ושקל ליה
לדולול ומסין ליה. וזאת
ליה לאדן גיסא נמי
מיקללל ומנא ליה ומסין
ליה מתני' ליה. ואתא
מסכתא ר' חיה פסין
מסכתא כד ר' יון (ל'א) אמר
ל' דבר שמחזיר חזון ולא
קבע, קבע השוחת על העור
שטור פן המעשר סמי
שמחזיר את המזרח. אלא
אמר ר' המנא לא קשיא

[illegible]

ב' וסאי (כר) אחי לן האי ק' יאייא ראשונה בדרקין אוחי וסאי מיבעי ליה לסתירה, א' עיי' בספר ל' שבעת יום (אמר) ב' נרנך שיהיו ימי הטהרה צופין חייב לספור ארץ שיהיה מוטל עליו, א' ראה וזב אפילו יום א' ב' צמצוץ ויבה לא סתרה יא' וסאי, ל' ליעטמק ב' נוסה יאל תהא טומאת ייבה מפקס' ינגמר א' שכן בחוקת טהרה מ' יא' דקסבר כל ראיה י' יסמאסאסא דל לא יסמאסאסא דל ניר ונח מ' אמר ו' ראשונים יפל מ' שיש לו

(1) [לשון רבים] 'אתה' (לשון רבים)

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ה' מחייב נמי בשעת בליעה
המונח תפילין (עירובין דף טו:
ונראה דאע"ג (ה) דהלכה כר"מ
ו"ר ומטלטל ברה"י או איפכא

וכן בגת ^(ב) איבעיא ל

וכן בנת ⁶ "איביעא" להו כרמלית מאי אמר
 אביי היא היא רבא אמר ⁷ "היא גופה גזירה
 ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה אמר אביי
 מנא אמינא לה דקתני וכן בנת מאי גת אי
 רשות היחיד תנינא אי רשות הרבים תנינא
 אלא לאו כרמלית רבא אמר וכן בנת לענין
 מעשר דאמר רב ששת וכן בנת לענין
 מעשר ⁸ דתנן שותין על הגת בין על החמין
 בין על הצונן ופמור דכרי ר' מאיר ר' אלעזר
 ברי' צדוק מחייב ותכ"א ⁹ על החמין חייב על
 הצונן פמור ¹⁰ מפני שהוא מחזיר את המותר
 תנן לא יצא החייט במחטו סמוך לחשיכה
 שמא ישבח ויצא מאי לאו דתחובה לו
 בבגדו ילא דנקיט ליה בידה ת"ש לא יצא
 החייט במחטו התחובה לו בבגדו מאי לאו
 בערב שבת א"כ תניא ההיא בשבת
 והתניא לא יצא החייט במחטו התחובה
 בבגדו בע"ש עם חשיכה הא מני רבי יהודה
 היא דאמר אומן דרך אומנתו חייב ¹¹ דתניא
 "לא יצא החייט במחטו התחובה לו בבגדו
 ולא נגר בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה
 שבאזנו ולא גרדי באייר שבאזנו ולא צבע
 בדוגמא שבצוארו ולא שולחני ברניר שבאזנו
 ואם יצא פמור אבל אסור דכרי ר"מ ר' יהודה
 אומר אומן דרך אומנתו חייב ושאר כל אדם
 פמור תני הדיא לא יצא הוב בכיסו ואם יצא
 פמור אבל אסור ותניא יצא ולא יצא ואם יצא
 חייב חמאת אמר רב יוסף לא קשיא הא ר"מ
 הא ר' יהודה א"ל אביי אימור דשמעת ליה
 לרבי מאיר כמדי דלאו היינו אורחיה כמדי
 דהינו אורחיה מי שמעת ליה דאי לא תימא
 הכי אלא ¹² "מעטתה הדיוט שחקק קב בבקעת
 בשבת לר"מ הכי נמי דלא מחייב אלא אמר
 רב המנונא לא קשיא כאן בוב בעל שתי
 ראיות כאן בוב בעל ¹³ ראיות מ"ש זב בעל
 שתי ראיות דחייב דמביעי ליה לכדיסקא זב בעל

נצרכא אלא לכו ביום והא מיבעי ליה כדי שלא
הוא דאמר 'כל אצולי מינוף לא קא חשיב דתנן
בשביל שתודה הקער' הרי זה 'בכי יותן אם בשביל
שלא

ה' תרמ"ז: כיום שעושין לזב ויגשירו לפי האמה לקבל צו אמת
אל אלו השטין למעלה אין דרך הולאחו אלא ביד אפילו לאומ
הולאחו אלא בכך נמי שמעת ליה דפטור: דאי לא סימא כפי,
נא ואין דרך חקיקה בכך הדי נמי דפטור לרבי מאיר
קתו של זה בכך משייב והכא נמי הואיל וכל דרך הולאח
ואי יראה עוד שלשית ויהיה צו גמור לקרבן וכיון דלרבי
אין ובי יטהר הוצ וספר לו שבעת ימים ו' מקיס וארץ ה
לזפין דכתיב ויטהרו (שם) טהרה אחת לכולן שלא תהא טומאה
אין דרך לכיס כל אותו היום אלא אותו יום ממנין השק
דקין גמשים עליו: הרי הוצ כפי יוקם ויגשירנה לכך שחל
אחר זמן הוצ מוכשרין דתנן (מכשירין פ"א מ"א) כל משקה שחל

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) פירויקן נט, (ב) ופילע ג.
(ג) פירויקן נט;
דעמערט פ"ד מ"ד, (ד) ון
טעמל מפני שהם מחזיר וכן
איש במשנה דעמערט רק
בפירויקן, (ה) חוספסת פ"א,
(ו) מה שפירש בערוך ערך
קב, (ז) חללי טו, מחשירין פ"ד
מ"ב, חרמתי

לעזי רש"י

יד"א, סרגל,
פולוריש [פולונ'ש],
כובסים (הדורכים או
הלוחצים או החובסים
כבד כדי לאשפוז),
קרדונ'ש, חדרים.

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the solution on the adsorption of the dye.